

ትንቢተ ስንባቆም

1 ነቢዩ ስንባቆም የተቀበለው ንግር፤
የስንባቆም ማጉረምረም
² እግዚአብሔር ሆይ፤ ለርዳታ እየተጣራሁ፤
 አንተ የማትሰማው እስከ መቼ ነው?
 “ግፍ በዛ” ብዬ እየጮኸሁ፤
 አንተ የማታደነው እስከ መቼ ነው?
³ ስለ ምን በደልን እንዳይ አደረግኸኝ?
 እንዴትስ ግፍ ሲፈጸም ትታገሣለህ?
 ጥፋትና ግፍ በፊቴ አለ፤
 ጠብና ግጭት በዝቶአል።
⁴ ስለዚህ ሕግ ላልቶአል፤
 ፍትሕ ድል አይነሣም፤
 ፍትሕ ይጣመም ዘንድ፤
 ክፉዎች ጻድቃንን ይከባሉ።
የእግዚአብሔር መልስ
⁵ “በነገራችሁም እንኳ፤
 የማታምኑትን እናንተን፤
 በዘመናችሁ አንድ ነገር ስለማደርግ፤
 እነሆ፤ ሕዝቡን እዩ፤ ተመልከቱም፤
 እጅግም ተደነቁ።
⁶ የራሳቸው ያልሆኑትን መኖሪያ ስፍራዎች
 ለመያዝ፤
 ምድርን ሁሉ የሚወሩትን፤
 ጨካኝና ፈጣን የሆኑትን፤
 ባቢሎናውያንንም አስነሣለሁ።
⁷ እነርሱም የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ
 ናቸው፤
 ፍርዳቸውና ክብራቸው፤
 ከራሳቸው ይወጣል።
⁸ ፈረሶቻቸው ከነብር ይልቅ ፈጣኖች፤
 ከማታም ተኩሳ ይልቅ ጨካኞች ናቸው።
 ፈረሶኞቻቸው በፍጥነት ይጋልባሉ፤
 ከሩቅ ስፍራም ይመጣሉ።
 ነጥቆ ለመብላት እንደሚቸኩል አሞራ
 ይበራሉ።
⁹ ሁሉም ለመጠቅ ታጥቀው ይመጣሉ።
 ሰራዊታቸው^ላ እንደ ምድረ በዳ ነፋስ
 ወደ ፊት ይገመገማል፤
 ምርኮኞችንም እንደ አሸዋ ይሰበስባል።
¹⁰ ነገሥታትን ይንቃል፤
 በገዢዎች ላይ ያፈሳል፤
 በምሽግ ሁሉ ላይ ይሥቃል፤
 የዐፈር ቀሩል ሠርቶም ይይዘዋል።
¹¹ ከዚያም በኋላ እንደ ነፋስ ዐልፎ
 ይሄዳል፤
 ጉልበታቸውን አምላካቸው ያደረጉ
 በደለኞች ናቸው።

1:1 ናግ1:1
 1:2 መዝ6:3፣13፣
 12:22፣12:ኤር14:9
 ዘግ1:12
 1:3 ቀ* 13:ኤ9:23፣
 መዝ55:9፣
 ኤር20:8
 1:4 ኢዮ19:7፣
 መዝ119:126፣
 ኢሳ:23፣5:20፣
 29:21፣ሕዝ9:9
 1:5 ኢሳ29:9፣
 ሐሥ13:41
 1:6 ዘጸ28:49፣
 2ነገ24:2፣ኤር13:20፣
 21:7፣ራገ20:9
 1:7 ኢሳ18:7፣
 ኤር39:59
 1:8 ዘፍ49:27
 ኤር4:13
 1:9 ዕገ2:5
 1:10 2ዜፍ36:6፣
 ኤር33:4
 1:11 ኤር4:11፣12፣
 ጳጳ3:30
 1:12 ዘፍ21:33፣
 49:24፣ዘጠ33:22፣
 መዝ118:17፣
 ኢሳ10:6፣31:1
 ፣37:23
 1:13 ቀ* 3፣
 ኢዮ21:7፣
 መዝ18:26፣25:3፣
 ሰቆ3:34፣36
 1:15 ኢዮ18:8፣
 ኢሳ19:8፣ኤር5:26፣
 16:16
 1:16 ኤር44:8
 1:17 ኢሳ14:6፣
 19:8
 2:1 መዝ5:3፣48:13
 ፣85:8፣ኢሳ21:8፣
 ሕዝ3:17
 2:2 ኢሳ30:8፣
 ኤር36:2፣ሕዝ24:2፣
 ሮሚ4:24፣ራገ19
 2:3 መዝ27:14፣
 ሕዝ12:25፣
 ጳጳ8:17፣11:27

የስንባቆም ዳግመኛ ማጉረምረም
¹² እግዚአብሔር ሆይ፤ ከዘላለም ጀምሮ ያለህ
 አይደለህም?
 የእኔ ክምላክ፤ የእኔ ቅዱስ እኛ አንሞትም፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዲፈርዱ ሾመሃቸዋል፤
 ዐለት ሆይ፤ ይቀጡ ዘንድ ሥልጣን
 ሰጠሃቸው።
¹³ ዐይኖችህ ክፉውን እንዳያዩ እጅግ ንጹሐን
 ናቸው፤
 አንተ በደልን መታገሥ አትችልም፤
 ታዲያ፤ አታላዮችን ለምን ትታገሣለህ?
 ክፉው ከራሱ ይልቅ ጻድቅ የሆነውን
 ሲወጠውስ፤
 ለምን ዝም ትላለህ?
¹⁴ አንተ ሰዎችን በባሕር ውስጥ እንዳለ ዓሣ፤
 ገዥ እንደሌላቸውም የባሕር ፍጥረታት
 አደረገህ።
¹⁵ ክፉ ጠላት ሁሉንም በመንጠቆ ያወጣቸዋል፤
 በመረቡ ይይዛቸዋል፤
 በአሸክላው ውስጥ ይሰበስባቸዋል፤
 በዚህም ይደሰታል፤ ሐሜትም ያደርጋል።
¹⁶ በእነርሱ ተዝናኝቶ ይኖራልና፤
 ምግቡም ሰብቶአል።
 ስለዚህ ለመረቡ ይሠዋል፤
 ለአሸክላውም ያጥናል።
¹⁷ ታዲያ መረቡን ባለማቋረጥ መጣል፤
 ሕዝቦችንስ ያለ ርገራኔ መግደል
 አለበት?
2 በመጠበቂያ ላይ እቆማለሁ፤
 በምሽጉ ቅጥር ላይ ወጥቼ
 እቈያለሁ፤
 ምን እንደሚለኝ፤
 ለክርክሩም^ላ የምሰጠውን መልስ ለማወቅ
 እጠበቃለሁ።
የእግዚአብሔር መልስ
² እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መለሰ፤
 “በቀላሉ እንዲነበብ፤
 ራእዩን ጻፈው፤
 በሰሌዳም ላይ ቅረጸው።
³ ራእዩ የተወሰነለትን ጊዜ ይጠብቃልና፤
 ስለ መጨረሻውም ይናገራል፤
 እርሱም አይዋሽም፤
 የሚዘገይ ቢመስልም ጠብቀው፤
^ላ ከእውነት ማለት ነው።
^ላ የሰብራደሰጡ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
^{ላ1} ወይም በተገሥቶ ጊዜ የምሰጠውን ምላሽ

በእርግጥ ይመጣል። ከቶም አይዘገይም።
 4 “እነሆ፣ እርሱ ታብዮአል፤
 ምኞቱ ቀና አይደለም፤
 ጻድቅ ግን በእምነት ሆኖራል።
 5 በእርግጥ የወይን ጠጅ አታሎታል፤
 ትዕቢተኛ ነው፤ ከቶ አያርፍም፤
 እንደ ሲኦል ስስታም ነው፤
 እንደ ሞት ከቶ አይጠግብም፤
 ሕዝቦችን ለራሱ ይሰበስባል፤
 ሰዎችንም ሁሉ ማርኮ ይወስዳል።
 6 “ታዲያ በእንደዚህ ዐይነቱ ሰው
 ላይ በማፈዝና በመዘበት እንዲህ
 እያሉ ሁሉም አይሃለቁበትምን?
 “የተሰረቀውን ሸቀጥ ለራሱ ለሚያከማች፣
 ራሱን በመጠጥሻ ለሚያደርግ
 ወዮለት!
 ይህ የሚቀጥለውስ እስከ መቼ ነው?”
 ባለ ዕዳሰ ያደረግሃቸው ድንገት
 አይነሡብህምን?
 ነቅተውስ አያስደነግጡህምን?
 በእጃቸውም ትወድቃለህ።
 8 አንተ ብዙ ሕዝብ ስለ ዘረፍህ፣
 የተረፉት ሕዝቦች ይዘርፉሃል፤
 የሰው ደም አፍሰሃልና፤
 አገሮችንና ከተሞችን በውስጣቸው
 የሚኖሩትን ሁሉ አጥፍተሃል።
 9 “በተጭበረበረ ትርፍ መኖሪያውን
 ለሚገባ፣
 ከጠላት እጅ ለማምለጥ፣
 ቤቱን በክፍታ ላይ ለሚሠራ ወዮለት!
 10 የብዙ ሰዎች ነፍስ እንዲጠፋ አሳረሃል፤
 በገዛ ቤትህ ላይ ውርደትን፣ በራስህም
 ላይ ጥፋትን አምጥተሃል።
 11 ድንጋይ ከቅጥሩ ውስጥ ይጮኻል፤
 ከዕንጨት የተሠሩ ተሽካሚዎችም
 ይመልሱለታል።
 12 “ከተማን ደም በማፍሰስ ለሚሠራ፣
 በውንጀልም ለሚመሠርታት ወዮለት።
 13 ሰዎች ለእሳት ማገዶ እንዲሆን እንዲለፉ፣
 ሕዝቦችም በከንቱ እንዲደክሙ፣
 እግዚአብሔር ጸባኦት ወስኖ የለምን?
 14 ውሃ ባሕርን እንደሚሸፍን ሁሉ፣
 ምድርም የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ
 ትሞላለችና።
 15 “ነፍረተ ሥጋቸውን ለማየት፣
 ባልንጀሮቹን ለሚያጠጣ፣
 እስኪሰክሩም ድረስ ወይን ለሚቀዳ
 ላቸው ወዮለት!
 16 በክብር ፈንታ ዕፍረት ትሞላለህ፤
 አሁን ደግሞ ተራራ የአንተ ነውና፤ ጠጣ፤

2፡4 ሕዝ18፡9፣
 ሮጫ1፡17፣ጥ3፡11፣
 ዕብ10፡3738
 2፡5 ም፡20፡1፣
 27፡20፡30፡1516፣
 ኢ፡42፡11፣ዕን1፡9
 2፡6 ኢ፡414፡4፣
 አጥ2፡8
 2፡7 ም፡29፡1
 2፡8 ጥ፡17፣
 ኢ፡433፡1፣
 ኤ፡50፡1718፣
 ሕዝ39፡10፣
 አብ1፡15፣ዘ2፡89
 2፡9 ኢ፡39፡27፣ኢ፡4
 10፡14፣ኤ፡22፡13፣51
 ፣13
 2፡10 ጥ፡16፣
 ኤ፡26፡19፣ፍ፡3፣6
 2፡11 ኢ፡24፡27፣
 ዘ፡5፡4፣ሉ፡19፡40
 2፡12 ሕዝ22፡2፣
 ሚክ3፡10
 2፡13 ኢ፡47፡13፣
 50፡11
 2፡14 ዘ፡16፡7፣
 ዘ፡14፡21፣ኢ፡41፡19
 2፡15 ም፡23፡20
 2፡16 ጥ፡10፡ዘሌ
 10፡9፣መዝ16፡5፣ኢ፡4
 51፡22፣ዕቆ4፡21፣ሕዝ
 23፡32፡34፣ዐሴ4፡7
 2፡17 ጥ፡8፣
 ኤ፡50፡15፣51፡35
 2፡18 ዘሌ26፡1፣
 መ፡10፡14፣1፡ፋጦ
 12፡21፣መዝ15፡45፣
 ኢ፡40፡19፣ኤ፡5፡21
 ፣10፡14፣14፡22፣
 1፡ቆ፡12፡2
 2፡19 1፡ነ፡18፡27፣
 ኤ፡10፡4፣ጸ፡75፡4፡23፣
 ሆሌ4፡12
 2፡20 መዝ11፡4፣
 ኢ፡441፡1
 3፡1 መዝ7 ርእስ
 3፡2 ኢ፡ፆ26፡14፣
 መዝ44፡1፣85፡6፣90፡1
 6፣119፡120፣
 ኢ፡454፡8፣
 3፡3 ዘ፡36፡11፡15፣
 ዘ፡10፡12፣መዝ8፡1፣
 48፡10፣ኢ፡431፡1
 3፡4 ኢ፡ፆ9፡6፣
 ኢ፡418፡4
 3፡5 ዘሌ26፡25
 3፡6 ዘ፡21፡33፣
 49፡26፣ዘ፡19፡18፣
 መዝ8፡7፣46፡2፣
 114፡16

ነፍረተ ሥጋህም ይገለጥ፤
 በእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ያለው ጸዎ
 ይመለስብሃል፤
 ክብርህንም ውርደት ይሸፍነዋል።
 17 በሊባናስ ላይ የሠራኸው ግፍ
 ያጥለቀልቅሃል፤
 እንስሳቱን ማጥፋትህም ያስደነግጥሃል፤
 የሰው ደም አፍሰሃልና፤
 አገሮችንና ከተሞችን በውስጣቸው
 የሚኖሩትንም ሁሉ አጥፍተሃልና።
 18 “የሰው እጅ የቀረጸው ጣዖት፣
 ሐስትንም የሚናገር ምስል ምን ፋይዳ
 አለው?
 ሠራው በገዛ እጁ ሥራ ይታመናልና፤
 መናገር የማይችሉ ጣዖታትን
 ይሠራልና።
 19 ዕንጨቱን፣ ‘ንቃ!’
 ሕይወት የሌለውንም ድንጋይ፣ ‘ተነሣ!’
 ለሚል ወዮለት፤
 በውኑ ማስተማር ይችላልን?
 እነሆ፣ በወርቅና በብር ተለብጦአል፤
 እስትንፋስም የለውም።
 20 እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤
 ምድር ሁሉ በፊቱ ጸጥ ትበል።”
 የዕንባቆም ጸሎት
 3 በዝግግር የቀረበ የነቢዩ የዕንባቆም ጸሎት፤
 በሸግዮቶችሽ
 2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ዝናህን ሰምቻለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሥራህም አስፈራሪኝ፤
 በእኛ ዘመን አድሳቸው፤
 በእኛም ጊዜ እንዲታወቁ አድርግ፤
 በመጣት ጊዜ ምሕረትን አስብ።
 3 እግዚአብሔር ከቴማን፤
 ቅዱሱም ከፋራን ተራራ መጣ፤ ሲፋ⁴
 ክብሩ ሰማያትን ሸፈነ፤
 ውዳሴውም ምድርን ሞላ።
 4 ጸዳሉ እንደ ፀሐይ ብርሃን ነው፤
 ጨረር ከእጁ ወጣ፤
 ኅይለም በዚያ ተሰውሮአል።
 5 መቅሠፍት በፊቱ ሄደ፤
 ቸነፈርም እግር በእግር ተከተለው።
 6 ቆመ፤ ምድርን አንቀጠቀጠ፤
 ተመለከተ፤ ሕዝቦችን አብረከረከ፤
 የዘላለም ተራሮች ተፈረካከሱ፤
 የጥንት ኩረብቶችም ፈራረሱ፤
 መንገዱ ዘላለማዊ ነው።
 ፳3 የሚመጣ ሰው እንዳለ የሚያመለክቱ አሉ።
 ፳4 በታማኝነት የሚሉ አሉ። ፳5 መቃብር የሚሉ አሉ።
 ፳፬ ወይም አዕጺ ነው።
 ፳፭ የሥነ ጽሑፍ ወይም የሙዚቃ ቋንቋ ላይሆን አይቀርም
 ፳፮ ትርጉሙ በትክክል የማይታወቅ ቢሆንም የዜማ ቃል ላይ
 ሆን አይቀርም

7 የኢትዮጵያ ድንኳኖች ሲጨነቁ፤ የምድያምም መኖሪያዎች ሲታወኩ አየሁ።

8 እግዚአብሔር ሆይ፤ በወንዞች ላይ ተቈጣህን? መዓትህስ በምንጮች ላይ ነበርን? በፈረሶችህና በድል አድራጊ ሠረገሎችህ፤ በጋለብህ ጊዜ፤ በባሕር ላይ ተቈጥተህ ነበርን? 9 ቀስትህን አዘጋጀህ፤ ፍላጻም እንዲመጣልህ አዘዝህ፤ ሲላ

ምድርን በወንዞች ከፈልህ፤ 10 ተራሮች አይህ፤ ተጨነቁም፤ የውሃ ሞገድ ዐልፎ ሄደ፤ ቀላዩ ደነፋ፤ ማዕበሉንም ወደ ላይ አነሣ።

11 ከሚወረወሩ ፍላጻችህ፤ ከሚያብረቀርቅ የጦርህ ነጸብራቅ የተሥዎም፤ ፀሐይና ጨረቃ በቦታቸው ቆሙ።

12 በምድር ላይ በመዓት ተመላለስህ፤ ሕዝቦችንም በቀጣ ረገጥሃቸው።

13 ሕዝብህን ለመታደግ፤ የቀባኸውንም ለማዳን ወጣህ፤ የክፋትን ምድር መሪ ቀጠቀጥህ፤ ከራስ ጠገኑ እስከ እግር ጥፍሩም ዕርቃኑን አስቀረኸው።

14 እንደ ዐውሎ ነፋስ ሊበታትነን የመጣውን፤

3፥7 ዘፍ25፥2፤ ዘዐ15፥14፤ ዘዮ25፥15፤ መላ7፥2425

3፥8 ዘወ7፥20፤ 2፤ 7፤ 2፤ 11፤ መዝ68፥17፤ 77፥16

3፥9 ዘጻ32፥23፤ መዝ7፥1213

3፥10 መዝ77፥16፤ 93፥3፤ 98፥7

3፥11 ኢሉ10፥13፤ መዝ18፥14፤ 144፥6፤ ዘካ9፥14

3፥12 ኢላ41፥15

3፥13 ዘዐ13፥21፤ 2፤ 4፤ መፈ23፥1፤ መዝ20፥6፤ 110፥6

3፥14 መላ7፥22 መዝ64፥25

3፥15 ዘዐ15፥8፤ ኢዮ9፥8

3፥16 ኢዮ4፥14፤ መዝ37፥7

3፥17 ኤር5፥17፤ ኢሌ1፥1012፥18

3፥18 ዘዐ15፥2፤ መዝ97፥12፤ አላ61፥10፤ ሉቃ1፥47፤ 6፤ ል4፥4

3፥19 ዘጻ32፥13፤ 33፥29፤ መዝ18፥33፤ 46፥15

ምስኪኑን በስውር በመዋጥ የሚደሰተውን፤ የሰራዊት አለቃ ራስ፤ በገዛ ጦሩ ወጋህ።

15 ታላላቅ ውሆችን በመናጥ፤ ባሕሩን በፈረሶችህ ረገጥህ።

16 እኔ ሰማሁ፤ ልቤም ደነገጠብኝ፤ ከንፈሬ ከድምፁ የተነሣ ተንቀጠቀጠ፤ ፍርሀት እስከ ዐጥንቴ ዘልቆ ገባ፤ እግሬም ተብረከረከ፤ ሆኖም በሚወረን ሕዝብ ላይ እስኪመጣ ድረስ፤ የጥፋትን ቀን በትዕግሥት እጠባብቃለሁ።

17 ምንም እንኳን የበለስ ዛፍ ባያፈራ፤ ከወይን ተክልም ፍሬ ባይገኝ፤ የወይራም ዛፍ ፍሬ ባይሰጥ፤ ዕርሻዎችም ስብል ባይሰጡ፤ የበጎች ጉረኖ እንኳን ባደውን ቢቀር፤ ላሞችም በበረት ውስጥ ባይገኙ፤

18 እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በድነቴ አምላክ ሐሜት አደርጋለሁ።

19 ጌታ እግዚአብሔር ኅይሌ ነው፤ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያሰሄደኛል።

ለመዘምራን አለቃ፤ በባለ አውታር መሣሪያዎቹ የተዘመረ መዝሙር።